

★ BEZDOMOVINY ★

ČERVEN 2022

vydává Jako doma - Homelike, o. p. s.

EDITORIAL

Milé čtenářstvo,

vychází další díl Bezdomeviny. Za poslední tři měsíce se událo mnoho.

Opustila nás naše kamarádka, dlouhodobá spolupracovnice Růženka, která poslední měsíce bojovala s těžkou nemocí. Budeme na Tebe vzpomínat!

Úspěšně se podařilo zvrátit verdikt magistrátu, na jehož základě se mělo ocitnout zpátky na ulici téměř 60 lidí z humanitárních hotelů, které se na konci června uzavírají. Můžete se podívat i na fotoreport z protestní události před magistrátem Spát doma. Jako doma také uspořádalo poslední výlet s ženami z hotelu k řece Vltavě.

I v tomto čísle se můžete dočíst nějaké informace o Lucii Bílé, která mimo jiné navštívila i Jídelnu kuchařek bez domova. Dále se Klára a Ana z komunitního centra podělily o svoje zkušenosti a nechybí ani básnička od nejmenované autorky. Dočtete se i základní informace od lektorky domácí gynekologie Ivy.

Jako doma oslavilo 10 let své existence! Gratulujeme a přeje další pokračování.

Díky všem a přeji příjemné počtení!

Za redakci Lída

HROZILO, ŽE PO UZAVŘENÍ HUMANITÁRNÍCH HOTELŮ SKONČÍ 60 LIDÍ NA ULICI!

Provozovatelé hotelů, neziskové organizace zajišťující sociální práci, ale i provoz samotný, společně napsali otevřený dopis na magistrát, kde žádali, aby bylo všem lidem z hotelů zajištěno návazné ubytování. Od roku 2020, kdy začala naplno covidová pandemie, byly hotely otevřené pro lidi žijící na ulici. Prošlo jimi více jak 400 lidí. Většinou se podařilo najít návazné bydlení. Tento krok ukázal, že když je lidem zajištěno bydlení, jejich fyzický, ale i psychický stav se dramaticky zlepšil.

Díky nátlakové akci, otevřenému dopisu, medializaci problému a demonstrativní akci Spát doma před magistrátem se povedlo upozornit na nedostačující kapacity pro zbývajících lidí z hotelů. Na základě toho magistrát otevřel městské ubytovny a slíbil zřídít další.

Pojďme bojovat za ukončení bezdomovectví!!!

Foto zdroj: Redakce

Pod stromem otevírám knihu, kterou vlastně ani nemám zájem číst. Už jen z té vůně zaprášených listů vnímám více, než co bych přečetla mezi řádky, to, o čem se nemluví, a tudíž se nesluší o tom ani psát.

V kožené vazbě pár archů pergamenu, zlatené písmo a pozlacený rám. Ze všeho nejvíce vnímám to, že autor měl na duši více než jeden šrám.

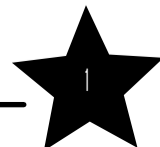
Foto zdroj: Redakce

S lítostí oznamujeme, že v úterý 12.4. zemřela naše kamarádka, spolupracovnice a bývala kolegyně Růženka.

V době, kdy Kuchařky bez domova obrážely akce se svým stánkem (a neměly zázemí Jídelny), byla jednou z tahounek. Byla výborná kuchařka, skvěle se s ní povídalo a kamarádilo. Stala se kamarádkou nejen nás, ale i přátel Jako doma, ať už těch, co se pohybovali kolem klubu FAMU, Containallu, kolektivu Klinika nebo mnohých dalších. Byla jednou z interpretů terapeutického divadla ONY, kde se nebála představit svůj drsný příběh. Nebála se ovšem ani po čase říct, že už dál hrát nechce, protože svůj příběh už nechce dál vyprávět. S hrdostí šla mluvit na ministerskou konferenci o bezdomovectví.

Na fotce je (v popředí) se Stáňou a Evou, holky se tenkrát rozhodly, že chtějí být vyfoceny na charitativní kalendář. Postupně nás ale všechny tři opustily. Život na ulici si vybírá svou daň.

Růženko, pozdravuj holky, pořád na vás myslíme! RIP

PŘÍBĚH JEDNOHO ŽIVOTA NA DROGÁCH

Rozhovor s Klárou

Lída: Mohla bys na začátek říct pár slov o sobě?

K: Jsem z České republiky, 82. ročník. A jsem uživatelka 25 let.

Lída: Mohla by ses podělit o svoje zkušenosti?

K: Jsem stará škola, hodně to boří, ale můžu zkusit se podělit.

Lída: Jak a proč jsi začala brát drogy?

K: Bylo to hodně náhodou. Kamarádila jsem se s lidmi, kterým bylo třeba o 4 roky víc než mně. Dost jsem k nim vzhlížela. Mně bylo asi 14, zrovna jsem dokončila učňák. Jednoho dne ke mně přišla moje spolužačka, která byla o rok starší a řekla mi, že bere pervitin, jestli to nechci vyzkoušet. Ostatní mě od toho hodně odrazovali, ale já jsem myslela, že to zvládnu. Ale nezvládla jsem. Další věc, která mě ovlivnila byl přesun do Prahy. Když jsem dokončila kadeřnický učňák, tak mě máma dala peníze, abych se přestěhovala do Prahy. Tam jsem začala pracovat ve večerce.

Lída: A kde jsi v Praze bydlela?

K: Na ubytovně. Problém byl, že ve stejné ubytovně bydleli i lidi, co měli dost drog, tak k tomu nebylo moc daleko. Po permiku jsem

přešla na heroin, ale ten jsem brala jen občas. Pořád jsem to zvládala docela dobře, ale po odstěhování do Prahy jsem do toho spadla oběma nohama. Před tím jsem brala jen příležitostně. Tady je to prostě víc dostupný. Když bydlíš třeba na vesnici, tak ta vzdálenost je bariérou.

Lída: A kde jsi brala peníze?

K: Máma mi posílala nějaký peníz. Chtěla, abych se měla dobře, tak mě podporovala.

Lída: Šňupala jsi nejdřív nebo…

K: Rovnou jsem šla na jehlu.

Lída: A jak to probíhalo dál?

K: No byla jsem pak už závislá, ale nikdy jsem ani rodiče ani sebe nerozprodala.

Lída: Máš nějaký kontakt s rodiči?

K: Jo, ale menší. Když mi bylo dvacet, tak se mi narodila dcera a moje máma se o ni od narození stará. Máma mě podpořila, abych to dítě donosila s tím, že se o ni bude potom starat. Tak jsem si ji

nechala. Na začátku jsem se o ni starala, myslím, že docela dobře. Ale pak si ji vzala mamka.

Lída: Měla jsi někdy chvíli, kdy by sis řekla, že chceš přestat?

K.: To jsem měla dvakrát, ale nikdy mi to moc dlouho nevydrželo. Ve 33, když jsem měla Kristova léta, nevím, co mě to napadlo, ale vždy to vydrželo tak půl roku. Když jsem měla motivaci, abych dodělala učňák, tak jsem vydržela rok a půl. Přestala jsem brát a dodělala jsem si učňák, potom i řidičák.

Lída: A jaký to bylo přestat brát?

K.: Hodně mi pomohla tráva. Ale byla jsem hodně unavená. Zvládla jsem to bez léčebny. Dodělala jsem učňák a pak to začalo znovu. Hodně mě ale trápilo, že berou lidi okolo mě. Říkala jsem jim, ať to pochopí.

Lída: Proč jsi začala znovu?

K: Dodělala jsem učňák i řidičák a vydala jsem se do Prahy. Když jsem dodělala školu, tak jsem zůstala chvíli doma s mámou, ale

moc jsme si nerozuměli, tak jsem byla ráda, že jsem odešla pryč. Spousta dopadů jsem před tím nevěděla. Hodně mě třeba překvapila síla abstinencečních příznaků, to jsem nečekala. Když ale nemáš důvod vydržet tu dobu abstinencečních příznaků, tak si prostě dáš další.

Hodně to utíká, ten čas plyne a už je to skoro dvacet let.

Kolem toho období, kdy se mi narodilo dítě, tak jsem zjistila, že můj bývalý přítel je debil, že si neváží peněz. Tak jsem odešla a pracovala

jsem v bordelu, abych si vydělala.

Lída: Chtěla bys ještě něco dodat?

K.: No rozhodně to, že drogy jsou svinstvo a aby s tím nikdy nezačínaly, není to tak lehký se toho zbavit. Maximálně ať experimentují. Nenechte se tím unést.

Mějte se, smějte se.

MOJE DĚTSTVÍ

Moje dětství začíná v Zákupech.

Tam jsem byl s rodiči i s bráškou. Prošel jsem tam školkou i školu. V Zákupech jsme bydleli asi 10 let. Po deseti letech jsme se odstěhovali do Mimoně, kde jsem dokončil základní školu. Když mi bylo 15 let, nastoupil jsem do zahradnictví, kde jsem byl asi 11 let.

Tehdy byl asi rok 1977.

V Zákupech jsem měl kamarádku Ladušku Z. a právě s ní jsem dospíval a prošel celé dětství. Její maminka se jmenovala Hana Z., jestli ještě žije, tak bydlí nedaleko.

Poblíž Mimoně je město Stráž pod Ralskem, kde se nachází kriminál neboli vězení, kde jsem v životě nebyl a ani být nechci. Moje kamarádka Laduška vystudovala střední školu, ale i vysokou. V našem hlavním městě Praha vystudovala na právnické fakultě a dnes už je z ní právníčka.

Šarik

HPV infekce

Moje dětství začíná v Zákupech.

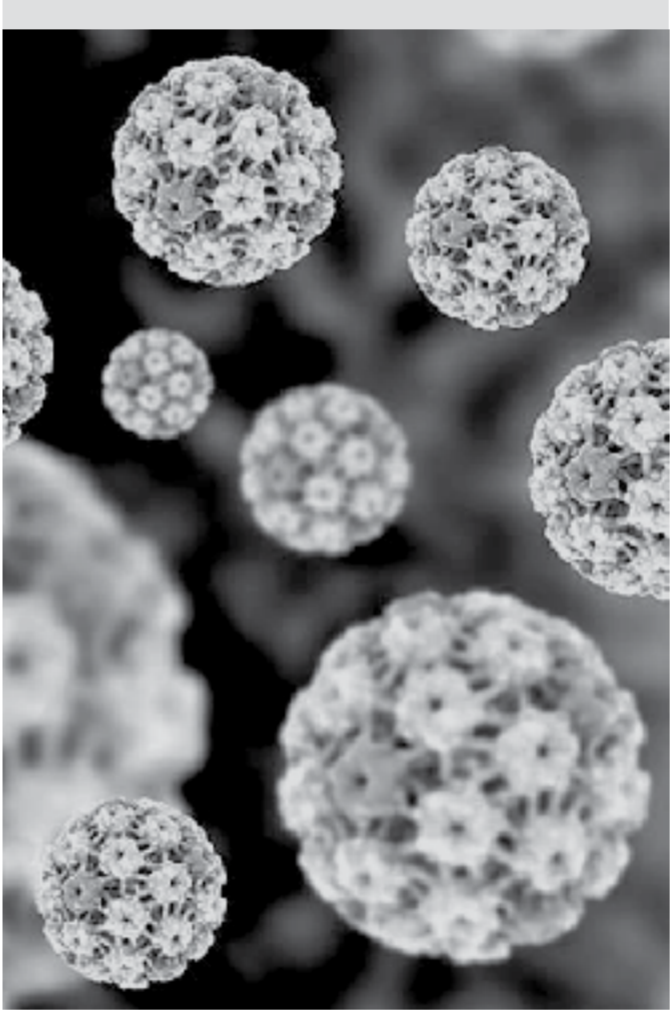
Pod zkratkou HPV se skrývá lidský papilomavirus. Co to je? Jde o nejrozšířenější pohlavně přenosnou infekci, se kerou se setká až 80 procent lidí. Způsobují ji viry, které se přenášjí pohlavním stykem a mohou v některých případech způsobit vážné komplikace, i když často ani nemusíme vědět o tom, že ji máme.

Do povědomí se dostala hlavně, když před lety přišla možnost se proti některým virům očkovat a předcházet tak některým komplikacím. Papilomavirů existuje asi sto variant, z toho čtyřicet z nich může zasahnout naše genitálie a způsobit třeba genitální bradavice, zhruba dvanáct typů způsobuje vážné komplikace, jako je rakovina děložního čípku, hrdla nebo konečniku. Virus napadá buňky sliznice a pokožky (v ústech, sliznice genitálií, konečniku aj).

HPV infekce je nejčastější sexuálně přenosná infekce - může být zcela bez projevů, proto ji můžeme přenášet a nevědět o tom. Přenos probíhá buď kontaktem genitálií, nebo přes ruce na genitálie. Ani ochrana kondomem není stoprocentní, protože infikované místo může být mimo místo, které kondom pokrývá. S infekcí si většinou poradí náš imunitní systém a buď vůbec nepropukne, nebo nejdele do dvou let odezní, pokud ne, může způsobovat změny buněk vedoucí k rakovině nebo přímo rakovinu.

Současná medicína neumí léčit tento typ virové infekce, umí pouze řešit její projevy. Máme k dispozici tři druhy vakcín, které chrání před některými nebezpečnými typy papilomaviru. Očkování se doporučuje ještě před nákazou, tedy před zahájením pohlavního života, ale není to nutnost. Očkování bohužel není hrazené pojišťovnou a je dost drahé, pohybuje se v řádu několika tisíc. Očkovat se samozřejmě můžete i pokud jste zahájili pohlavní život, potom se chcete chránit, abyste nemoc nedostali, v případě, že už jste nakaženi, nemoc nevyvílí. Testovat se má prý smysl kolem třicátého roku života, do té doby by měl náš imunitní systém být schopný se s nemocí vypořádat sám. Testování bohužel také není hrazeno pojišťovnou a člověk si ho musí zajistit sám.

Co můžeme pro sebe udělat v rámci prevence dalších komplikací jsou pravidelné prohlídky na gynekologii, kde pomoci stěru z děložního čípku zjistí, jestli se tam v důsledku infekce papilomavirem nedějí nějaké přednádorové změny buněk. Vyšetření trvá asi minutu a je bezbolestné více jsme o něm psaly v starších číslech Bezdomovín. Pokud vám zjistí nějaké přednádorové změny, není třeba propadat panice, ještě to nutně nemusí znamenat rakovinu. Také můžeme využít sílu bylinek, dobrý je třeba čaj z kořene pampelišky, která roste všude kolem (ideálně sbírejte buď na jaře před květem, nebo na podzim), také měsíčkový olej aplikovaný vnitřně nám může pomoci navrátit zdraví.

HOTELOVÝ VÝLET K BŘEHŮM VLTAVY

Jako doma se vydalo na výlet ku příležitosti ukončení působení hotelu, který byl po celou dobu pandemie až do dnes otevřený pro ženy se zkušeností s bezdomovectvím. Bylo to jedné slunné neděle, kdy teploty trhaly rekordy. Bylo takové vedro, že nepomohla ani studená sprcha. Mhozí si možná řekly, ha, to je píseň budoucnosti. Globální oteplování není jen strážák, ale o tom někdy jindy. Zpět k výletu. Bohužel vám mlíí čtenářím musím říci, že já osobně jsem tam nebyla. Můžu reportovat pouze z dozvuků, které se ke mně od lidí z hotelu donesly.

Byl to výlet do Braníka a není tedy divu v takovém vedru, že se jednalo o koupačku v řece Vltava. Nechyběl ani společný karban nebo piknik.

Doufám, že si výlet všichni přítomní užili, ale nebojte, hotely sice končí, ale místo hotelu, který spravovala organizace jako doma se otevře ubytovna.

Co je nového?

Na začátku března jsme se rozloučily s Verčou a přivítaly novou Verču, a Terku, která se nám vrátila po šesti letech :)

Všechno je krásné a máme spoustu svatebních cateringů a v červenci se chystáme na festival Okolojeles, kam pojedeme už podruhé :)

V září možná pojedeme na Hacker camp, kde jsme taky byly minulý rok. Nikol tam do stála krásnou mikinu s okem :)

Těšíme se na prázdniny, které budeme mít teď v srpnu, těšíme se na Lahovičky, kde budeme mít stánek přes srpen, u vody :)

Těšíme se i na další akce které nás ještě čekají.

Velmi nás mrzí, že nás v tomhle roce opustila Růženka a Lída :(

Tak jsme smutné, já každopádně.

Za Jídelnu Nikol

Foto zdroj: Redakce

ROZHOVOR S ANOU

Moje dětství začíná v Zákupech.

Lída: *O čem bys chtěla mluvit? Nějaké téma? Nějaká zkušenost v poslední době?*

Ana: Asi jo, chtěla bych se podělit s novinou, že čekám dvojčata. Mám přítele, tedy už nemám, opustil mě, protože neunesl, že čekám dítě. Takže jsem asi sama, ale vždycky se to nějak dá udělat. A holky z Jako doma mi vždycky pomůžou.

Lída: A máš nějaký plán?

Ana: Mám. Když se to podaří udržet ty miminka, ty dvojčata. Přís-tí týden nastupuji do nemocnice, abych si tam lehla, protože mám Leidskou mutaci, což je docela vzácná nemoc.

Lída: A v čem spočívá?

Ana: V trombocitech, ty jakoby to dítě porodíš, ale do pěti týdnů umře. (rizika jsou i ztráta dítěte nebo předčasný porod). Spočívá to i v tom, že ti nesmí dávat heparin, nesmíš používat antikoncepci.

Lída: Jinak bys dostala trombózu.

Ana: Jo. Sraženina krve, může to jít až k plícím a zabije tě to. Nedoporučují ani těhotenství, takže tak no. Těhotenství jsem zjistila podle jiných chutí. Do rizota od p. L. jsem si dala jogurt, to mi chutnalo.

Lída: A jaký jsi měla pocity, když jsi to zjistila?

Ana: Už jsem ztratila několik dětí, když jsem to zjistila, tak to byl šok, nebo stále je. Člověk nepočítá s tím, že se to stane, protože jsem i podvázaná. Ale stalo se to. Tak uvidíme, jak to všechno dopadne.

JAKÉ TO JE V JAKO DOMA?

Lída: Teď je jaro, tak by mě zajímalo, jak trávíš dny.

Ana: Po pravdě, válim se na trávě.

Lída: Tak to je výběrný a kde přesně? Tady v komunitním centru Jako doma nebo někde v parku?

Ana: Já přijdu sem (do Jako doma), najím se, vykoupu se, občas si popovídám s holkama a pak jdu ven. Jedu na Karlovo náměstí, tam je velký park nebo na Karlínské náměstí, tam si lehnu. Nebo když někdo potřebuje pomoc, tak já s ním jedu zařídít na příklad hmotnou okamžitou pomoc.

S holkama spolupracuju už skoro deset let a opravdu mě to dělá šťastnou.

Lída: Tak to mám radost. Chodíš tady na zahradu?

Ana: Jo.

Lída: A jak to tady probíhá?

Ana: Občas musíš zvýšit hlas, aby se holky uklidnily, protože na to, že se baví a sedí blízko od sebe, tak na sebe pokřikují. Hádájí se.

Lída: A participuješ tady na pracích na zahrádce?

Ana: To ne, to úplně ne, ale ráda sedím na lavičce, nebo se přídám k ohni, když ho holky rozdělají. Po-vídáme si, je to hezký. Určitě, je to jiný než na Florenci. Je to lepší. Ale holky, co dochází do komunitka, tak by si mohly všeho víc vážit.

Tak díky za rozhovor!!

Šarik nám posílá refrén písničky od její oblíbené zpěvačky Lucie Bílé. Píseň se jmenuje Dobrý kafe. Tak si nezapomeňte uvařit kafe, sednout si a začíst se do nového čísla Bezdomovin.

Už nechci řvát,
Chci radši zpívat,
Na hvězdy se dívat
A dobrý kafe pít
V noci jít spát,
To jsou mý přání,
Dost mám dobývání,
Teď je na čase být.

//

Už nechci řvát,
Chci radši zpívat,
Na hvězdy se dívat
A dobrý kafe pít
V noci jít spát,
To jsou mý přání,
Dost mám dobývání,
Teď je na čase být.

//

Posílá i velké díky a pozdravy týmu Jako doma:
Moje díky patří vám, s vámi nejsem nikdy sám. Moje díky patří vám, s vámi nejsem nikdy sám!

Perlička ze života Lucie Bílé

Slavice Lucie Bílá (56) V roce 2013 vyrazila s lístky na koncert americké popové zpěvačky Beyoncé (40) do Bratislavy, ovšem musela zůstat před branou vchodu. Její vstupenky totiž byly falešné.

Bezdomoviny vydává Jako doma – Homelike, o. p. s., 2022

Kontakt: www.jakodoma.org, info@jakodoma.org

Do novin přispěly: Ana, Klára, Aranka, Šarik, Iva, Lída, Lexa, Anonym

Grafiku udělala: Jitka Pročková

Texty přečetly a chyby opravily: Ludmila Böhmová

Náklad: 1000 výtisků

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

